

Μ. Χαρακόπουλος: Καθοριστική πλέον η παρουσία της Ελλάδος στην ανατολική Μεσόγειο

/ Επικαιρότητα

«Η ισλαμιστική τουρκική ηγεσία εμπορούμενη από τον νεοοθωμανικό μεγαλοϊδεατισμό υπονομεύει ευθέως την διεθνή νομιμότητα, επαναφέροντας καταδικασμένες από την πολιτισμένη ανθρωπότητα πρακτικές του παρελθόντος, αντικαθιστώντας το δόγμα της ισχύος του δικαίου με το δίκαιο της ισχύος». Τα παραπάνω επεσήμανε ο Γενικός Γραμματέας της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας (ΔΣΟ), βουλευτής Λαρίσης της Νέας Δημοκρατίας, κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος μιλώντας στο πλαίσιο των αντικατοχικών εκδηλώσεων που διοργάνωσε ο κατεχόμενος Δήμος της Μόρφου παρουσία του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Νίκου Αναστασιάδη, της Προέδρου της Βουλής της Κύπρου κ. Αννίτας Δημητρίου, των αρχηγών των κυπριακών

κομμάτων, του ΑΚΕΛ κ. Στέφανου Στεφάνου και του ΔΗΚΟ κ. Νικόλα Παπαδόπουλου, του αρχηγού της Εθνικής Φρουράς στρατηγού Δημόκριτου Ζερβάκη, του Δημάρχου Μόρφου κ. Βίκτωρα Χατζηαβραάμ, βουλευτών, ξένων αντιπροσωπειών και πολλών Κυπρίων με καταγωγή από την κατεχόμενη πόλη της Μόρφου.

Ο ΓΓ της ΔΣΟ, ως εκπρόσωπος του προέδρου της Βουλής των Ελλήνων κ. Κώστα Τασούλα, συμμετείχε επίσης στην επιμνημόσυνη δέηση που τελέστηκε στην εκκλησία του Αγίου Αυξιβίου στον Αστρομερίτη, προεξάρχοντας του Μητροπολίτου Μόρφου κ. Νεόφυτου, ενώ μετά την εκδήλωση, κατέθεσε στέφανο στο μνημείο των πεσόντων της Μόρφου κατά την τουρκική εισβολή και συμμετείχε στην 41η Αντικατοχική Πορεία, μέχρι την πράσινη γραμμή.

Ο Μάξιμος Χαρακόπουλος τόνισε ακόμη στην ομιλία του ότι απέναντι στην τουρκική επιθετικότητα, «η Ελλάδα δεν στέκει άπραγη. Κινείται αποφασιστικά αποτρέποντας κάθε απειλή. Όπως έκανε στον Έβρο την άνοιξη του 2020, με την απόπειρα εισβολής δεκάδων χιλιάδων μεταναστών στο ελληνικό έδαφος, με την αρωγή των τουρκικών αρχών. Όπως έκανε και κάνει στο Αιγαίο, στη θάλασσα και στον αέρα. Με το πολεμικό της ναυτικό και την αεροπορία.

Παράλληλα, με στοχευμένη διπλωματική δραστηριότητα δημιουργεί ένα ισχυρό δίκτυο συμμαχιών με τα κράτη της ευρύτερης περιοχής. Συμμαχικές πρωτοβουλίες στις περισσότερες των οποίων συμμετέχει και η Κύπρος. Και ταυτόχρονα θωρακίζεται με την αλματώδη αναβάθμιση της αμυντικής της ικανότητας. Με νέα αεροσκάφη, με νέα τελευταίας τεχνολογίας πολεμικά πλοία. Μέσα που όχι μόνο δεν επιτρέπουν καμία επιβουλή από κάθε επίδοξο αμφισβητία της κυριαρχίας και των κυριαρχικών της δικαιωμάτων, αλλά δίνουν τη δυνατότητα για την καθοριστική παρουσία της σε ολόκληρη την ανατολική μεσόγειο. Χωρίς αμφιβολία, κορυφαία στιγμή σε αυτήν την προσπάθεια υπήρξε η συμφωνία με την Γαλλία, η συμφωνία Μητσοτάκη-Μακρόν, που επικύρωσε η ελληνική βουλή. Συμφωνία που με την ρήτρα της αμοιβαίας στρατιωτικής συνδρομής, βάζει πλέον τα πράγματα στην περιοχή μας σε νέα, τελείως διαφορετική βάση».

Αδιέξοδη η τουρκική πολιτική των εκβιασμών

Ο Έλληνας βουλευτής υπογράμμισε ότι «είναι καιρός να αντιληφθεί η Τουρκία ότι η πολιτική των κανονιοφόρων και η τακτική των εκβιασμών δεν οδηγούν πουθενά.

Και δεν οδηγούν ούτε στην Κύπρο. Γιατί κανείς δεν πρόκειται να αποδεχθεί τα τετελεσμένα της εισβολής του 74. Κανείς δεν θα αποδεχθεί λύση δύο κρατών, ή ακόμη και λύσεις συνομοσπονδίας ή δήθεν χαλαρής ομοσπονδίας, που θα επιτρέπουν στην Άγκυρα να ελέγχει την Κυπριακή Δημοκρατία.

Η λύση δεν μπορεί παρά να είναι βασισμένη μόνον στα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, μόνον στο πλαίσιο μιας Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας. Λύση που οπωσδήποτε θα προβλέπει την κατάργηση των αναχρονιστικών εγγυήσεων, αλλά και την απόσυρση των ξένων στρατευμάτων.

Η λύση πρέπει να οδηγεί σε ένα ενιαίο ευρωπαϊκό λειτουργικό κράτος, όπου όλοι οι πολίτες του θα έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις. Και το κράτος τους θα έχει την ίδια κυριαρχία που έχει και κάθε άλλο ευρωπαϊκό κράτος.

Κάποιοι τα προηγούμενα χρόνια στην Ελλάδα διακινούσαν την άποψη ότι η Κύπρος δεν “πουλά” ως θέμα ή ακόμη χειρότερα ότι η Κύπρος είναι ένα πρόβλημα για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Σήμερα, όμως, αποδεικνύεται περίτρανα ότι η Κύπρος είναι το ίδιο σημαντικό εθνικό θέμα, όπως είναι το Αιγαίο, όπως είναι η Θράκη. Γιατί η απειλή είναι μία. Άρα και η αντιμετώπισή της πρέπει να είναι ενιαία. Κι αυτό το κτίζουμε βήμα βήμα, μέχρι την τελική δικαίωση, μέχρι να επικρατήσει επιτέλους η δικαιοσύνη σε αυτόν τον ιστορικό τόπο. Μέχρι η Μόρφου, όπως και οι άλλες κατεχόμενες πόλεις και τα κατεχόμενα χωριά να αποδοθούν στους νόμιμους ιδιοκτήτες τους».

Ομιλία Μάξιμου Χαρακόπουλου στην εκδήλωση «Ημέρες Μνήμης Μόρφου»:

Εξοχώτατε κύριε Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας,
Αξιότιμοι κύριοι βουλευτές της Κυπριακής Βουλής,
Κυρίες και κύριοι,

Με αισθήματα χαρμολύπης προσέρχομαι για μια ακόμη φορά στα χώματα της μαρτυρικής Μεγαλονήσου, ως εκπρόσωπος του Προέδρου του Ελληνικού Κοινοβουλίου, στις εκδηλώσεις για την κατεχόμενη πόλη της Μόρφου.

Χαίρομαι που η Κύπρος διαχειρίζεται με σύνεση και επιτυχία την δοκιμασία της πανδημίας που ενέσκυψε πριν από σχεδόν δύο έτη.

Με ιδιαίτερη ικανοποίηση διαπιστώνω ότι στο νησί έχει επιστρέψει σε μεγάλο βαθμό η κανονικότητα. Εύχομαι και ελπίζω σύντομα, με την βοήθεια των εμβολιασμών, να εξέλθουμε δια παντός από το οδυνηρό αυτό τούνελ, επανερχόμενοι σε απόλυτα φυσιολογικούς ρυθμούς.

Συνάμα, όμως, δεν μπορώ παρά να θλίβομαι, γιατί, δυστυχώς, δεν έχει γίνει καμία πρόοδος στο Κυπριακό. Τουναντίον, με αποκλειστική ευθύνη της Τουρκίας, και παρά τις ειλικρινείς προσπάθειες του προέδρου Αναστασιάδη επιχειρείται η πλήρης ανατροπή όλων των θετικών παραμέτρων, που είχαν συμφωνηθεί στο παρελθόν, και επί των οποίων θα μπορούσε να επιτευχθεί μια κοινά αποδεκτή και δίκαιη λύση.

Η ισλαμιστική τουρκική ηγεσία εμπορούμενη από τον νεοοθωμανικό μεγαλοϊδεατισμό υπονομεύει ευθέως την διεθνή νομιμότητα, επαναφέροντας καταδικασμένες από την πολιτισμένη ανθρωπότητα πρακτικές του παρελθόντος,

αντικαθιστώντας το δόγμα της ισχύος του δικαίου με το δίκαιο της ισχύος.

Με πράξεις πειρατικές, όπως είναι η παράνομη παρουσία τουρκικών πολεμικών πλοίων στην κυπριακή θαλάσσια αποκλειστική ζώνη, το επονείδιστο άνοιγμα της περικλειστης πόλης της Αμμοχώστου και την απαράδεκτη εμμονή στη λύση των δύο κρατών, η Άγκυρα αποδεικνύει στην πράξη ποιες είναι οι πραγματικές επιδιώξεις της.

Θέλει μια Κύπρο όμηρο στις θελήσεις και τα συμφέροντα της Τουρκίας.

Μια Κύπρο που να απωλέσει την ανεξαρτησία της.

Μια Κύπρο στην οποία να ακυρωθεί το ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Μια Κύπρο που οι πολίτες της δεν θα διαβιούν σε καθεστώς δημοκρατίας.

Η τουρκική ηγεσία ονειρεύεται στην πραγματικότητα μια επιστροφή στην οθωμανική εποχή. Και το δείχνει αυτό καθημερινά. Το δείχνει με τις πολεμικές επιχειρήσεις που διεξάγει στην Συρία, στο Ιράκ, στην Λιβύη, στο ΝαγκόρνοΚαραμπάχ.

Το δείχνει με το δόγμα της Γαλάζιας Πατρίδας, με τις ανιστόρητες αιτιάσεις της για τα ελληνικά νησιά του Αιγαίου, με την εργαλειοποίηση του μεταναστευτικού αλλά και της θρησκείας.

Απέναντι σε αυτές τις από κάθε άποψη απαράδεκτες συμπεριφορές, η Ελλάδα δεν στέκει άπραγη. Κινείται αποφασιστικά αποτρέποντας κάθε απειλή.

Όπως έκανε στον Έβρο την άνοιξη του 2020, με την απόπειρα εισβολής δεκάδων χιλιάδων μεταναστών στο ελληνικό έδαφος, με την αρωγή των τουρκικών αρχών.

Όπως έκανε και κάνει στο Αιγαίο, στη θάλασσα και στον αέρα. Με το πολεμικό της ναυτικό και την αεροπορία.

Παράλληλα, με στοχευμένη διπλωματική δραστηριότητα δημιουργεί ένα ισχυρό δίκτυο συμμαχιών με τα κράτη της ευρύτερης περιοχής. Συμμαχικές πρωτοβουλίες στις περισσότερες των οποίων συμμετέχει και η Κύπρος.

Και ταυτόχρονα θωρακίζεται με την αλματώδη αναβάθμιση της αμυντικής της ικανότητας. Με νέα αεροσκάφη, με νέα τελευταίας τεχνολογίας πολεμικά πλοία. Μέσα που όχι μόνο δεν επιτρέπουν καμία επιβουλή από κάθε επίδοξο αμφισβητία της κυριαρχίας και των κυριαρχικών της δικαιωμάτων, αλλά δίνουν τη δυνατότητα για την καθοριστική παρουσία της σε ολόκληρη την ανατολική μεσόγειο.

Χωρίς αμφιβολία, κορυφαία στιγμή σε αυτήν την προσπάθεια υπήρξε η συμφωνία με την Γαλλία, η συμφωνία Μητσοτάκη-Μακρόν, που επικύρωσε η ελληνική βουλή. Συμφωνία που με την ρήτρα της αμοιβαίας στρατιωτικής συνδρομής, βάζει πλέον

τα πράγματα στην περιοχή μας σε νέα, τελείως διαφορετική βάση.

Και βάζει ταυτόχρονα τα θεμέλια για μια νέα κοινή και κυρίως αυτόνομη ευρωπαϊκή πολιτική άμυνας. Και είναι η Ελλάδα που μαζί με την Γαλλία, χώρα μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, χώρα με τον ισχυρότερο στρατό στην Ε.Ε, χώρα με πυρηνικά όπλα, που προχωρούν προς αυτό το στόχο, που ελπίζουμε να συσπειρώσει σύντομα κι άλλα ευρωπαϊκά κράτη.

Και είναι καιρός να αντιληφθεί η Τουρκία ότι η πολιτική των κανονιοφόρων και η τακτική των εκβιασμών δεν οδηγούν πουθενά. Και δεν οδηγούν ούτε στην Κύπρο.

Γιατί κανείς δεν πρόκειται να αποδεχθεί τα τετελεσμένα της εισβολής του 74. Κανείς δεν θα αποδεχθεί λύση δύο κρατών, ή ακόμη και λύσεις συνομοσπονδίας ή δήθεν χαλαρής ομοσπονδίας, που θα επιτρέπουν στην Άγκυρα να ελέγχει την Κυπριακή Δημοκρατία.

Η λύση δεν μπορεί παρά να είναι βασισμένη μόνον στα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, μόνον στο πλαίσιο μιας Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας. Λύση που οπωσδήποτε θα προβλέπει την κατάργηση των αναχρονιστικών εγγυήσεων, αλλά και την απόσυρση των ξένων στρατευμάτων.

Η λύση πρέπει να οδηγεί σε ένα ενιαίο ευρωπαϊκό λειτουργικό κράτος, όπου όλοι οι πολίτες του θα έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις. Και το κράτος τους θα έχει την ίδια κυριαρχία που έχει και κάθε άλλο ευρωπαϊκό κράτος.

Κάποιοι τα προηγούμενα χρόνια στην Ελλάδα διακινούσαν την άποψη ότι η Κύπρος δεν “πουλά” ως θέμα ή ακόμη χειρότερα ότι η Κύπρος είναι ένα πρόβλημα για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις.

Σήμερα, όμως, αποδεικνύεται περίτρανα ότι η Κύπρος είναι το ίδιο σημαντικό εθνικό θέμα, όπως είναι το Αιγαίο, όπως είναι η Θράκη. Γιατί η απειλή είναι μία. Άρα και η αντιμετώπισή της πρέπει να είναι ενιαία.

Κι αυτό το κτίζουμε βήμα βήμα, μέχρι την τελική δικαίωση, μέχρι να επικρατήσει επιτέλους η δικαιοσύνη σε αυτόν τον ιστορικό τόπο. Μέχρι η Μόρφου, όπως και οι άλλες κατεχόμενες πόλεις και τα κατεχόμενα χωριά να αποδοθούν στους νόμιμους ιδιοκτήτες τους.

